

Asociația Creștină Sabina Wurmbrand
Căsuța Poștală 12, OP 74
București, 062580, România
Email: apel@asociatiacrestinasabinawurmbrand.ro
Adresa pe Internet: <http://asociatiacrestinasabinawurmbrand.ro>

Ianuarie 2016



Late Reverend Richard Wurmbrand with wife, Sabina

Matei 25:45-46:

"Și El, drept răspuns, le va zice: "Adevărat vă spun că, ori de câte ori n-ați făcut aceste lucruri unuia dintre acești foarte neînsemnați frați ai Mei, Mie nu Mi le-ați făcut. Și aceștia vor merge în pedeapsa veșnică, iar cei neprihăniți vor merge în viața veșnică."

Pastorul Richard Wurmbrand a suferit 14 ani în închisorile comuniste din România. Soția sa, Sabina, a fost de asemenea închisă pentru credința sa în Hristos aproape trei ani, în multe din aceleași închisori.

Dintr-o meditație biblică nepublicată a pastorului Richard Wurmbrand:

Judecata de Apoi

Nu-i așa că orice elev ar dori să știe înainte de examen subiectul la care va fi examinat? Cât de recunoscător ar fi dacă ar exista cineva care să i-l șoptească! Acesta este ajutorul pe care Domnul Iisus ni l-a dat. El ne-a spus ce criteriu va conta la Judecata de Apoi.

La intrarea în regatul Cerului nimeni nu va fi întrebat despre denomenția sa religioasă. Diferitele confesiuni sunt doar eșafodajul care ajută la construirea Regatului. Cerul este pentru toți copiii lui Dumnezeu.

Mulți oameni cred că Dumnezeu va judeca pe criterii de morală, cinste, puritate, credința pe care ai avut-o în viață. Acestea sunt păreri omenești. Oamenii nu pot hotărâ regulile după care vor fi judecați la Judecata de Apoi. Judecătorul va fi Hristos. El ne dezvăluie un șir de probleme la care, cel mai probabil, nici nu ne-am gândit. Oamenii care n-au făcut nimic rău vor fi condamnați pentru că au lăsat nefăcut un bine: au lăsat pe cineva să moară de foame, să flămânzească, au lăsat pe cei fără haine dezbrăcați, i-au lăsat pe cei bolnavi neîngrijiți.

Hristos condamnă un preot și un levit (în Parabola Bunului Samaritean) pentru simpla vină de a nu se fi preocupat de un om rănit. Dar dacă, mai rău, poate ai fost printre cei care l-au rănit! Care va fi pedeapsa? În Parabola Săracului Lazăr, Hristos condamnă pe omul bogat pentru faptul că a uitat să ajute un sărac. Dar ce pedeapsă te așteaptă pe tine, dacă altcineva a săracit din cauza ta?

În Deuteronom. 23.3-4 este scris : " Amonitul și moabitul să nu intre în adunarea Domnului, nici chiar la al zecelea neam, pe vecie, ". Dar de ce? Ce crime au comis? Nu. n-au făcut nici un rău. si totusi sunt condamnat pentru că au lăsat nefăcut un bine ... "Pentru că nu v-au ieșit înainte cu pâine și apă, pe drum, la ieșirea voastră din Egipt " .

Nu ai dat când puteai să dai, ai tăcut când ar fi trebuit să vorbești, ai lăsat ca Iisus să fie batjocorit fără să ripostezi. Aceste păcate sunt îndeajuns ca să te ducă în iad. Vei fi condamnat

pentru binele pe care l-ai lăsat nefăcut. Ai dăruit toate vorbele bune, toată dragostea de care erai în stare?

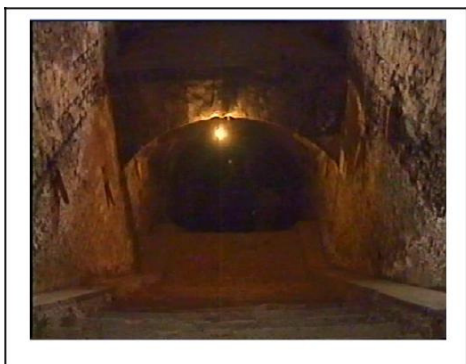
Iisus spune în Luca 14.12-14 : " **Când dai un prânz sau o cină, ...cheamă pe săraci, pe schilozi, pe șchiopi, pe orbi.**" La Judecata de Apoi, vei fi întrebat despre asta.

Se spune că un bogat ajunge la judecată și Dumnezeu îl întreabă: "Iubești oamenii?" El a răspuns : "Doamne, am dat un million pentru binefaceri". Dumnezeu l-a întrebat din nou : "Nu te întreb câți bani ai dat ci dacă ai oferit dragoste?" Bogatul răspunde iar : "Doamne, nu ți-am spus că am dat un milion?" A dat același răspuns și când a fost întrebat a treia oară. Atunci Dumnezeu i-a comandat unui înger: "Dă-i acestui om milionul înapoi și trimite-l în iad, pentru că îl întreb despre dragoste și el îmi răspunde despre bani. Nu ne înțelegem unul cu altul!"

Cel care face sacrificii din dragoste pentru vecinul lui, face în acest fel trei oameni să devină mai bogați: pe sărac, pe el însuși și pe Hristos. La judecată vei fi întrebat dacă ai răspuns nevoii vecinilor tăi, nevoia de a fi fericit; și dacă te-ai purtat față de creștinii în nevoie precum față de Hristos Însuși. Vei fi deasemeni întrebat dacă ți-ai adunat toate puterile în serviciul binelui.

Biblia ne spune despre focul Gheenei. Există vreun păcat atât de plăcut încât să merite, ca de dragul lui, să suportți pedeapsa eternă? L-ai mai face dacă ai ști că va fi urmat de 20 de ani de închisoare? Focul Gheenei există dar tu nu trebuie să intri în el. Acest foc veșnic nu este pentru oameni ci pentru diavol și îngerii lui!

Meriți acest chin, pentru că nu l-ai iubit pe Dumnezeu, nici pe vecinul tău. Dar tu nu este nevoie să suporti asta . Iisus a murit pentru asta în locul tău. I-au legat mâinile, apoi I le-au ținut în cuie. Cui i-a făcut El rău? Nimănui. A binecuvântat aproape pe oricine cu mâinile Lui. Nu a meritat o astfel de soartă. Dar El a suferit pentru asta, pentru că mâinile noastre au făcut lucruri greșite; ele au furat, au bătut, au ruinat vieți, au ajutat la comiterea unor fapte rele. Gura I-a fost umplută cu oțet pentru vorbele tale rele. Ne-am provocat durere unii altora; acesta este motivul pentru care El a fost rănit de coroana cu spini. El este Mielul lui Dumnezeu care a ridicat păcatele lumii. Prin moartea Lui am fost mântuiți de păcatele noastre. Credința în sacrificiul Lui ne inspiră să întrebăm ca și primii creștini: " Fraților, ce să facem?" (Faptele Apostolilor 2:37)



Închisoarea comunistă Jilava.
Intrarea spre celulele subterane.



Celulă cu paturi suprapuse fără saltele, pe care prizonierii erau obligați să doarmă. Sobă doar de decor, neîncălzită în nopțile friguroase de iarnă



Fotografie a pastorului Richard
În timpul detenției la Jilava

Un interviu al lui Cristian Lucaci, directorul colegiului Richard Wurmbrand cu ocazia evenimentelor care au avut loc în decembrie 2015 la Ateneul București și la biserica Maranata în Arad. Aceste evenimente, la care au participat peste 1,800 creștini, au comemorat 50 de ani de când pastorul Richard Wurmbrand și familia sa au scăpat din România comunistă.

“Ce vrei să te faci când vei crește mare?” este o întrebare care ni s-a pus tuturor când am fost copii. Eu cred că este o meserie, o chemare care este mai nobilă dintre toate. Dintre toate profesiile pe care Domnul nostru Iisus Hristos putea să le aleagă când era pe pământ, El a ales să fie Învățător. O mare onoare și o mare responsabilitate! Precum a scris apostolul Iacov, “**Frații mei, să nu fiți mulți învățători, căci știți că vom primi o judecată mai aspră.**” (Iacov 3:1) ... Sistemul educațional românesc afirmă în Legea Educației, art 4, litera d, că scopul este “formarea unei concepții de viață, bazate pe valorile umaniste și științifice...” Acum nu mai există Adevăr, doar adevăruri. Nu mai există principii, ci doar preferințe. Credința în Iisus Hristos și revelațiile sale supranaturale au fost interzise în toate domeniile de activitate. Dacă vorbești despre Dumnezeu ești etichetat ca fiind “bigot”, “retrograd”, și “limitat”. Rușinea de a pronunța numele lui Iisus Hristos a înlocuit în zilele noastre orice altă formă de indecență. Acesta este contextul în care cresc copiii noștri. Anul acesta sărbătorim a 20-a aniversare a Colegiului Creștin Richard Wurmbrand. Ideea demarării unei școli creștine în Iași s-a născut în inima unui grup de profesori creștini evanghelici, care erau motivați de pasiunea unui alt profesor, dna. Liliana Romaniuc. Încă din timpul comunismului ea citise o copie a cărții “Torturat pentru Hristos” de Richard Wurmbrand. Cartea circula clandestin, în cel mai mare secret. Odată ce comunismul a fost răsturnat, ea a fost inspirată de această carte în obținerea numelui acestei personalități evanghelice a României, un nume care era deasemeni legat de orașul Iași. În acest fel s-a născut ideea de a da numele pastorului Richard Wurmbrand acestei școli. El a fost legat de Iași prin faptul că mentorul său fusese Isaac Feinstein, pastorul comunității mesianice din Iași, care fusese ucis împreună cu câțiva membri ai bisericii sale de evrei creștini în timpul pogromului din 1941. ... După ore lungi de așteptare și audieri umiltoare persoana de la Ministerul Educației care văzuse numele școlii a decis să dea autorizația de înființare a școlii împotriva tuturor opozițiilor, deoarece fusese în închisoare cu Richard Wurmbrand. Nu era creștin, dar își amintea ce făcuse Richard pentru ceilalți din închisoare. De aceea de la primele începuturi, acest nume a fost o binecuvântare pentru noi. ... Au fost multe obstacole: am fost acuzați că spălăm creierul copiilor, că facem prozelitism, că facem traffic de copii și profesoare, că dăm droguri copiilor și așa mai departe. ... Toate acuzațiile s-au dovedit false. ... Școlii noastre i s-a negat dreptul la finanțare de stat, cum primeau celelalte școli din România. ... De aceea apreciem eforturile enorme făcute de frații și surorile noastre din toată lumea pentru a sprijini această școală. Furnizăm educație creștină, masă și găzduire nu numai pentru elevi din Iași, dar și pentru copii săraci din satele și județele din jurul Iașului. Dumnezeu ne-a fost loial tot acest timp. Au fost timpuri când profesorii noștri erau cu 8 luni în urmă cu salariul. Uneori, au fost nevoiți să vină pe jos la școală pentru că nu aveau bani pentru biletul de autobuz și nu-și permiteau să-și cumpere încălțăminte nouă. Unul dintre elevi scria: "Prima mea întrebare când am venit la școală a fost 'De ce numele de Wurmbrand?' Răspunsul a sosit împreună cu povestea comunismului din care recent am ieșit. După ce am citit Torturat pentru Hristos și Soția Pastorului, Richard Wurmbrand a devenit un model pentru mine. Din acea zi, școala a devenit parte din mine și din familia mea. Toți cei zece frați și surori ale mele au studiat aici. Împreună cu părinții și frații mei am zugrăvit întreaga școală în timpul vacanțelor pentru a ne putea susține în școală. Mama a lucrat deasemeni la bucatărie și ajutat la curățenie. Când eram în clasa a 6-a, un profesor ne-a vorbit despre Dumnezeu într-un mod foarte interesant. M-a captivat cu cunoștințele lui despre Dumnezeu și atunci a fost momentul când în inima mea m-am hotărât să-l slujesc pe Dumnezeu și am mers să studiez teologia. Înainte de terminarea studiilor, am căpătat o puternică dorință de a reveni ca profesor la școala care a investit atât de mult în viața mea. Această onoare mi s-a făcut acum patru ani când directorul m-a invitat să predau la școală. Întorcându-mă în școală, de data asta ca profesor,, am trăit îndeplinirea viziunii acestei școli: de a face discipoli care la rândul lor vor face alți discipoli. Astăzi, după douăzeci de ani de la fondarea școlii, sunt binecuvântat să fac parte din familia școlii Wurmbrand și să-i duc mai departe viziunea. Este o mare onoare să pot vorbi acestei generații despre Biblie, despre Vestea cea Bună, despre Iisus Hristos și dragostea lui plină de sacrificiu !” Aceasta a fost mărturia lui Ruben, doar unul dintre cei 13 absolvenți care s-au întors pentru a preda în școală ... Acum, Dumnezeu ne-a binecuvântat și școala are 470 elevi și 50 profesori. ... De aceea cea mai mare chemare este aceea de a fi profesor. Dumnezeu să vă binecuvânteze!

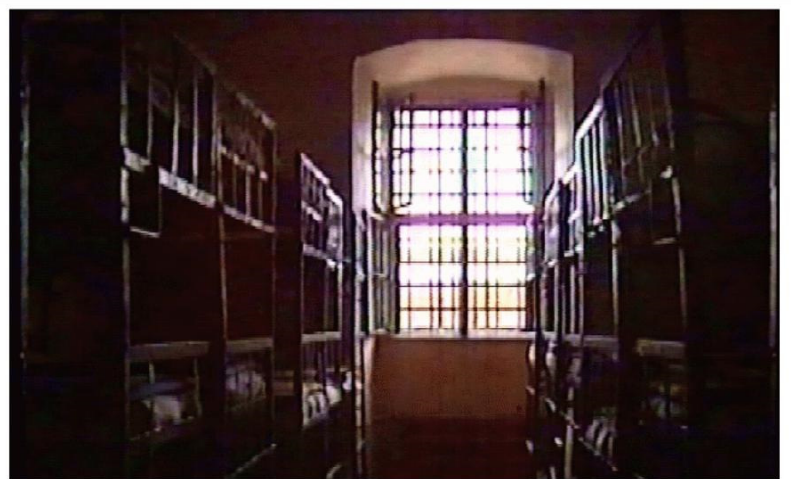


Orfanii Iuliana și Teo, de la orfelinatul Agape participând la muncile câmpului (recoltarea cartofilor).

(Medalion: Teo ajută copii de la orfelinatul Agape să învețe un nou cântec creștin .)



Mii de creștini au fost torturați în interiorul închisorii comuniste din Gherla



Celulă din închisoarea Gherla, unde au suferit pastorul Richard Wurmbrand, preotul Coceanga (vezi mai jos) și mulți alți creștini

Darurile voastre ne-au permis să ajutăm financiar orfelinatul Agape din Pașcani, România, un orfelinat fondat de părinții mei, Richard și Sabina Wurmbrand; Liceul Richard Wurmbrand în Iași, România și mulți creștini vârstnici (între 70 și 100 ani), care au petrecut ani în închisorile comuniste din Europa de Est datorită mărturiei lor creștine. Unii dintre ei au fost ținuți în celule comune împreună cu părinții mei. Urmatoarele fotografii spun tot. Mulțumim pentru rugăciunile și cadourile voastre. Michael Wurmbrand.

Creștini ajutați cu darurile voastre:



Nicolaie Moldoveanu (decedat)-compozitor creștin roman (care a suferit 5 ani de închisoare comunistă pentru credința sa) împreună cu soția, fiica Daniela și nepoata Cristina.

Daniela, fiica fratelui Moldoveanu, căreia desemeni i-am trimis ajutor, a scris: “Aveam doar 5 ani în 1959 când tatăl meu a fost arestat de poliția secretă a României comuniste. A fost arestat pentru că era un compozitor de imnuri de slavă creștine care circulau și erau foarte cântate în biserica subterană din toată țara. Era dimineață și mama mea a adunat la repezeală câteva haine într-o mică valiză. Tatăl meu i-a rugat pe ofițerii de poliție secretă să-i permită să spună o rugăciune.

Deși eram un copil, îmi amintesc ca azi, cum în rugăciunea lui, i-a cerut lui Dumnezeu să aibă grijă de familia lui, de soție și de fetiță . Locuiam foarte înghesuiți, șapte familii locuiam împreună toți folosind o singură bucătărie și o singură baie. Un frate creștin, un german care era prezent a strigat în semn de protest astfel că toți au putut auzi primul verset din Isaia, Capitolul 57:

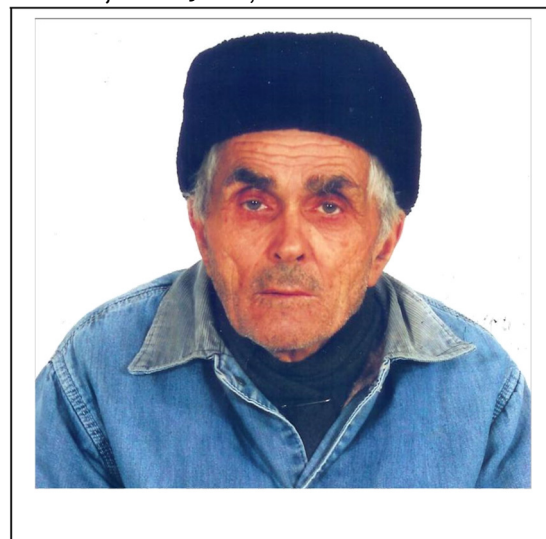
‘Piere cel neprihănit, si nimănu-i pasă: se duc oamenii de bine, si nimeni nu ia aminte că din pricina răutății este luat cel neprihănit.’

A fost foarte greu pentru tatăl meu într-o închisoare comunistă pentru că era diabetic și trebuia să poarte proteză pentru o mână care o avea accidentată. Când a fost eliberat după 5 ani, comandantul închisorii i-a spus tatei: ‘ai grijă și nu mai compune cântece creștine sau te vom închide iar’ Tatăl meu a replicat, ‘dacă e așa, ar fi mai simplu să mă țineți aici și să nu mă mai eliberați pentru că nu mă pot opri să-L slăvesc pe Dumnezeu prin cântecele mele.’

Mulți creștini care au fost eliberați în amnistia generală dată în 1964 pentru ca România comunistă să poată obține împrumuturi americane generoase, au fost rearestați ani mai târziu, după ce dictatorul comunist Ceaușescu obținuse aceste împrumuturi.

Eu, când am crescut, a trebuit să trec prin multe percheziții abuzive ale poliției, am fost urmarită împreună cu părinții mei non-stop, am fost de multe ori arestată pentru scurte perioade și am avut parte de interogatorii istovitoare despre întâlnirile noastre secrete ca metode de presiune asupra mea. Datorită acestor persecuții nu mi s-a permis să studiez în nici o facultate. În ciuda tuturor încercărilor, am putut mărturisi grija Domnului pentru mine, și da, binecuvântări spirituale obținute prin astfel de suferințe.”

Creștini ajutați cu darurile voastre:



Fratele Dumitrașcu Gheorghe a fost condamnat pentru credința sa la 4 ani de închisoare în România comunistă în 1957. A fost rearestat suferind în 1984 o nouă condamnare la închisoare pentru mărturia sa creștină în Timișoara.

Vă rugăm, împărtășiți această scrisoare cu toți prietenii dvs. creștini, cu cei din listele bisericii sau trimiteți-ne noua adresele lor (cu permisiunea lor) pentru a le putea trimite și lor acest buletin informativ !

Asociația Creștină Sabina Wurmbrand : Căsuța Poștală 12, OP 74 București, 062580, România
Email: apel@asociatiacrestinasabinawurmbrand.ro ; Pagina Web: asociatiacrestinasabinawurmbrand.ro

Din mărturia pastorului Richard Wurmbrand
în fața Comitetului Senatorial al SUA
în mai 1966

Exista o secție în închisoarea comunistă care era ocupată numai de preoți, episcopi, pastori, rabini, și laici, oricine se afla în închisoare pentru credința sa. Într-o zi un ofițer politic a venit să inspecteze această secțiune. Toți stăteau în curte, a ales la întâmplare un tânăr preot greco-catolic (al cărui nume era Coceangă) și l-a întrebat, “Ce ai făcut în viața civilă” Acesta a răspuns, “Domnule, ceea ce am fost în viața civilă, voi fi pentru totdeauna. Sunt un preot al lui Dumnezeu.”

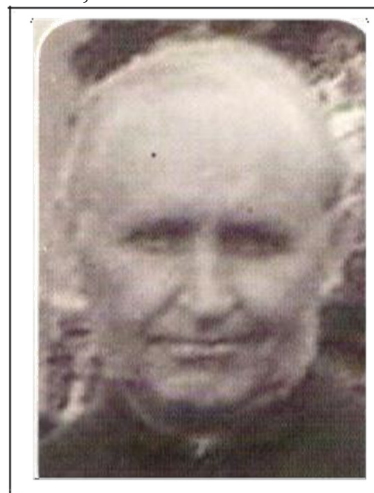
“Aha, un preot! Și încă îl iubești pe Hristos?”

Preotul a rămas tăcut pentru câteva secunde — secunde lungi cât o veșnicie, pentru că știa că destinul său etern se decidea în acele secunde. Domnul a spus, “De aceea, pe oricine Mă va mărturisi înaintea oamenilor îl voi mărturisi și Eu înaintea Tatălui Meu care este în ceruri; Dar de oricine se va lepăda de Mine înaintea oamenilor, Mă voi lepăda și Eu înaintea Tatălui Meu care este în ceruri.” (Matei 10:32, 33).

Apoi după o scurtă meditare, fața lui a început să strălucească—am văzut multe fețe strălucitoare în viață—și cu o voce foarte umilă dar foarte hotărâtă a spus, “Căpitane, când am devenit preot, am știut că de-a lungul istoriei bisericii au murit cu miile pentru credința lor. Și ori de câte ori am urcat spre altar îmbrăcat în aceste bogat ornamentate veșminte, înconjurat de dragostea și respectul adunării, am promis lui Dumnezeu că dacă va fi vreodată să sufăr, dacă voi purta vreodată uniforma de pușcăriaș, încă îl voi iubi pe Hristos.”

“Căpitane,” a continuat să spună, “Îmi este milă de dumneavoastră. Noi avem adevărul, și voi aveți cravașe. Noi avem dragoste, și voi aveți bare de fier la celule. Violența și ura sunt un argument sărac împotriva adevărului și dragostei. Dacă ar fi fost să spânzurați toți profesorii de matematică, dacă toți matematicienii ar fi spânzurați, cât ar face patru plus patru atunci? Va fi tot opt. Și opt plus opt vor face tot șaisprezece. “Nu poți schimba adevărul, spânzurându-i pe cei care spun adevărul. Dacă toți creștinii ar fi fost spânzurați, tot ar rămâne faptul că există un Dumnezeu, și El este iubire. Și există un Mântuitor; Numele lui este Iisus Hristos, și mărturisind Lui, un om poate fi salvat. Și există Sfântul Duh, și o armată de îngeri în jurul pământului. Și există un minunat paradis— nu poți schimba adevărul.”

Aș vrea să existe un mod de a reda tonul cu care el a spus aceste cuvinte. Noi, ceilalți, ne-am rușinat pentru că noi credeam în Hristos, speram în Hristos, dar acest om îl iubea pe Hristos așa cum Julieta îl iubea pe Romeo și mireasa își iubește mirele.



Preotul Gheorghe Coceanga (decedat). A petrecut 5 ani în închisorile comuniste din România (1959-1964) pentru credința lui creștină. Citiți despre el mai sus!